

Melanie

Ruud van der Heijden

Als ge ooit in Best mocht komen, groet van mij dan Melanie.
Zeg haar maar dat ge van Ruud komt en dan weet ze wel van wie.
Ik moest haar destijds verlaten en ik mis haar elke dag.
Sinds die tijd is heel m'n leven en m'n hart totaal van slag.

**Melanie, het mooiste meisje van de Meierij.
Melanie, de parel van het hele dorp was jij.
Jij was 'n schatje, m'n prinses uit 'n roman
en ik lag er hele nachten wakker van.**

Het begon al in de school, we zaten in de zelfde klas.
Zij wist nog van niets en ik, ik was zo groen als gras.
Melanie dat was voor mij 'n filmster ongeveer.
Doch ik was voor haar maar een van velen en niet meer.

Als ik bij de kerk te wachten stond, dan stond ik niet alleen.
Dan hingen er zo'n stuk of twaalf lummels om me heen:
Japie, Jopie, Jan en Jozef, Ludwig, Leo en Louis,
heel het dorp dat stond te wachten op die mooie Melanie.

Maar nu is ze jaren later dik en lelijk en getrouwd
en lijkt in de verste verte niet meer op die schattebout,
waar je 'n uur op stond te wachten in de regen en de wind,
waar je alles voor vergat, je stamcafé, je beste vrind.

Melanie, het mooiste meisje van de Meierij.
Melanie, de parel van het hele dorp was jij.
'k Denk nog wel 'ns ooit aan jou zo nu en dan;
maar 'k lig er nou niet een minuut meer wakker van.